
Radiologie nebývala atraktivní, ale zažila pohádkový rozvoj

Radiologie nebývala atraktivní, ale zažila pohádkový rozvoj

10.11.2012 Mladá fronta DNES Strana 3 Kraj Plzeňský, autor: Barbora Němcová

»Náhled Lékař Boris Kreuzberg stojí v čele kliniky zobrazovacích metod, zároveň je děkanem Lékařské fakulty UK v Plzni.

Radiologii si zvolil čerstvě vystudovaný lékař Boris Kreuzberg v roce 1974 z jednoho prostého důvodu. Do tohoto oboru se nikdo nehmul, lékařům se dokonce vyplácely kvůli jeho neatraktivnosti speciální příplatky. To ale pro Kreuzberga nebylo rozhodující. Důležité bylo, že o něj, mladého lékaře, někdo stál. Původně toužil po interně, politický profil mu ale práci v tomhle oboru neumožnil.

Kreuzberg nyní stojí v čele Kliniky zobrazovacích metod Fakultní nemocnice Plzeň. Už třetí funkční období je i děkanem Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Plzni. Včera byla slavnostně zahájena stavba výzkumného a vzdělávacího centra této fakulty za téměř 700 milionů korun.

Od jízdniho kola k tryskáči

Radiologie prošla během Kreuzbergova působení ve fakultní nemocnici až „pohádkovým rozvojem“. „Je to úplně neporovnatelné. Přirovnal bych to k vývoji od jízdniho kola k tryskáči. V roce 1974 jsme měli jen statický rentgen, snímky jsme zkoumali přes negatoskop (prosvícovací zařízení),“ vzpomíná na začátky Kreuzberg.

Zatímco dříve byli rentgenologové schopni určit například pouze přítomnost či tvar nádoru, dnes už dokáží určit i to, jak funguje. Jaký je jeho metabolismus nebo jaké látky produkuje. Postupně se přidal k rentgenu také ultrazvuk, CT nebo magnetická rezonance. „To jsou zásadní milníky, které charakterizují vývoj našeho oboru,“ konstatuje Boris Kreuzberg, který je přesvědčen, že plzeňské pracoviště se může kvalitou rovnat se západoevropskou špičkou. „Čím se ale rovnat nemůžeme, je kvantita. Zatímco my máme v naší nemocnici dvě magnetické rezonance, oni jich mají ve srovnatelně velké nemocnici třeba osm. Co se ale týče vybavení, přístrojů či erudice personálu, jsme na stejné úrovni,“ říká.

Lákala jej interna-detektivka

Atraktivnost oboru se podle Kreuzberga značně proměnila. Zatímco dříve čerství absolventi o rentgenologii zájem neměli, dnes už to zdaleka neplatí. „Nikdo v oboru dělat nechtěl. Jednak se báli záření, roli hrálo také to, že mladí lékaři chtěli léčit, ne jen vyšetřovat,“ vysvětluje Kreuzberg s tím, že jeho také mnohem více lákala interní medicína. „Tu považuji za velkou detektivku, lékař zjišťuje, co je skrytou příčinou pacientových obtíží. V té době se ale na internu dostávali především kolegové s dobrým politickým zázemím,“ konstatuje Boris Kreuzberg. Sám, ač promoval s červeným diplomem, nezískal vytoužené místo na interně ani ve fakultní nemocnici, ani v té městské, předchůdkyni Privamedu. Po roce na radiologii sice dostal nabídku přestoupit na transfúzní oddělení a odsud právě na internu, nabídku už ale odmítl. Jeho obor jej bavil, navíc nechtěl zklamat ty, kteří ho na něj přijali.

Když rekapituluje svou kariéru, i po letech mu na mysl vytanou některé zvláštní případy. Například chlapec, který byl vyšetřován na ortopedické ambulanci. Hlava mu padala na stranu a vypadalo to na onemocnění virového původu se ztuhnutím šíje, takzvaný torticollis. „Náhodou se mi dostal do ruky jeho rentgenový snímek a přišlo mi, že prostor před krční páteří je divně rozšířený, že tam je něco, co tam nepatří,“ popisuje Boris Kreuzberg. Nakonec se ukázalo, že chlapci se až za nosohltanem udělal velký absces. Ortopedi ale tehdy léčili pouze ztuhnutí krční páteře. Kdyby se případ nezačal řešit, mohl mít i fatální konec. „Já jsem fatalista. Prostě to tak mělo být. Náhodou se mi ten snímek dostal do ruky a já si toho všiml,“ zamýšlí se Kreuzberg.

Po revoluci na fakultu

Když v roce 1990 mohl Kreuzberg začít vyučovat na lékařské fakultě, neváhal. Stal se později předsedou akademického senátu fakulty a odtud už to byl jen krůček k funkci děkana. „Pro mě to tehdy byla půda neznámá. A neznámé já mám rád,“ říká Kreuzberg. „Baví mě šíře problémů, mnohost úkolů. Funkce děkana je manažerský post. Dnes je na prvním místě ekonomie, důležitá je ale také otázka vývoje školy, je třeba sledovat profesní vývoj členů fakulty, jejich docentury nebo profesury. Nutná je také reprezentace školy navenek,“ jmenuje Kreuzberg.

Navíc už v roce 1992 se stal přednostou radiologické kliniky. Na spojení funkce přednosty a děkana se mu líbí různorodost těchto pozic. V žádném případě nehrozí stereotyp.

Hezké, ale drahé projekty

Když Kreuzberg porovnává dvě první děkanská období (1997-2003) s tím nynějším, vychází mu to současné jednoznačně náročnější. „Máme nové projekty, vypadá to na jednu stranu hezky, zvládnout to vše finančně ale nebude rozhodně nic jednoduchého. Ekonomické otázky jsou pro nás dnes na prvním místě,“ přiznává Boris Kreuzberg s tím, že z investičních nákladů ve výši 700 milionů korun bude muset fakulta uhradit část, odhadem několik desítek milionů korun. Vedle lochotínského areálu plzeňské fakultní nemocnice do jara 2014 vyrostou dvě budovy: biomedicínské centrum, v té druhé bude pět teoretických ústavů.

Ty se sem přestěhují z historických památkově chráněných objektů starého kampusu, které byly postaveny okolo roku 1920. Některé slouží fakultě již 65 let, od jejího založení. „Vytvářejí sice atmosféru kampusu, člověk si v nich připadá, jako by mu bylo zase znovu 20 let. Nedají se ale renovovat,“ upozorňuje Kreuzberg s tím, že obory, které v těchto budovách zůstanou, budou mít výrazně lepší podmínky. Biomedicínské centrum by mělo nabídnout aplikovaný výzkum v medicíně. „Je to pro nás značná výzva. Když se to povede, přinese to jednoznačně rozkvět fakulty,“ je přesvědčen Kreuzberg.

Fakulta má tradičně velký převis zájemců o studium, v poslední době vzrůstá zejména počet zájemců o studium stomatologie. Kreuzberg je spokojen také s tím, kolik na fakultě studuje cizinců. „Jsme vysoce mezinárodní fakulta.“

»Funkce děkana je manažerský post. Dnes je na prvním místě ekonomie, důležitá je ale také otázka vývoje školy, je třeba sledovat vývoj členů fakulty, jejich docentury, profesury.

»Plzeňské pracoviště se může kvalitou rovnat se západoevropskou špičkou. Čím se ale rovnat nemůžeme, je kvantita. Zatímco my máme v nemocnici dvě magnetické rezonance, oni jich mají třeba osm.

»Nikdo v oboru dělat nechtěl. Jednak se báli záření, roli hrálo také to, že mladí lékaři chtěli léčit, ne jen vyšetřovat. Mě lákala interní medicína. Tu považuji za velkou detektivku.

FAKTA Boris Kreuzberg * Narodil se 29. května 1950. * V roce 1974 absolvoval Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Plzni. Ve stejném roce nastoupil do Fakultní nemocnice v Plzni na radiologickou kliniku, jejímž přednostou se stal roku 1992. Klinika se později sloučila s oddělením nukleární medicíny a přejmenovala se na kliniku zobrazovacích metod. * V letech 1997 až 2003 byl ve dvou volebních obdobích děkanem lékařské fakulty v Plzni. * Od roku 2002 do roku 2009 byl členem KDU-ČSL, v letech 2004 až 2008 byl radním Plzeňského kraje pro životní prostředí. * Na podzim 2009 byl potřetí zvolen děkanem lékařské fakulty, do funkce nastoupil 1. února 2010.

SERIÁL Nadhled Hosty pravidelné rubriky regionální přílohy MF DNES jsou zajímaví lidé z Plzeňského kraje, které jejich práce, zkušenosti a zážitky opravňují dívat se na život kolem nás s patřičným odstupem.